

вах, передбачених ст. ст. 109 і 157 КАС України. Перелік таких підстав є вичерпним, тому з інших підстав відмовити в доступі до суду неможливо;

– забезпечення доступності правосуддя в адміністративному судочинстві свідчить про те, що відмовити у відкритті провадження в адміністративній справі чи закрити

провадження в такій справі можна лише згідно з підставами, передбаченими ст. ст. 109 та 157 КАС України. Варто зазначити, що перелік таких підстав є вичерпним. Отже, в інших випадках адміністративний суд, у разі відповідності позовної заяви формі та змісту, зобов'язаний відкрити провадження у справі та розв'язати конфлікт.

ЛІТЕРАТУРА

1. Соколенко О.Л. Актуальні питання становлення та розвитку адміністративного судочинства [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://apnl.dnu.in.ua/2_2011/17.pdf
2. Закон України від 7 липня 2010 р. № 2453-VI «Про судоустрій і статус суддів» // Офіційний вісник України. – 2010. – № 55/1 (30 липня 2010 р.). – 1 900 с.
3. Закон України «Про судоустрій України» від 7 лютого 2002 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 27–28. – 180 с.
4. Кампо В.М., Рижков Г.В. Адміністративні суди: важка дорога до інституціоналізації // Правова держава. – К. – 2013. – 10-е вид. – 167–172 с.
5. Марочкін І.Є. Доступність правосуддя та гарантії його реалізації / Судова реформа в Україні. Проблеми та перспективи / І.Є. Марочкін // Мат. наук.-практ. конф. 18–19 квітня 2002 р., м. Харків. – К. ; Х. : Юрінком Інтер – 2012. . – 2-е вид. – 31–34 с.
6. Конституція України від 28 червня 1996 р. № 254к/96–ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30.
7. Кодекс України про адміністративні правопорушення: за станом на 12 травня 2017 р. / Верховна Рада України. – Офіц. вид. – К. : Право вид-во, 2017. – 368 с.
8. Смокович М.І. Проблеми доступності до правосуддя в адміністративному судочинстві / М.І. Смокович [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.vru.gov.ua/content/article/visnik10_02.pdf
9. Войнолович С.Ю. Сучасна модель системи адміністративного судочинства України / С.Ю. Войнолович [Електронний ресурс]. – Режим доступу : file:///C:/Users/%D0%90%D0%BD%D0%BD%D0%B0/Downloads/Nzizvru_2013_4_17.pdf

УДК 343.346

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНІВ ТА ПІДРОЗДІЛІВ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ СИЛ ОХОРОНИ ПРАВОПОРЯДКУ У РЕАГУВАННІ НА КРИЗОВІ СИТУАЦІЇ (ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО СТАНУ)

NORMATIVE LEGAL SUPPLY OF UNITS OF THE ROAD SAFETY OF THE LEGAL PROTECTION SYSTEM IN REACTION AT THE CRISIS SITUATION (PROBLEMS OF THE MODERN STATE)

Полтавський Е.М.,
старший викладач кафедри експлуатації
та ремонту автомобілів та бойових машин
Національна академія Національної гвардії України

Доведено актуальність дослідження з удосконалення нормативно-правового забезпечення органів і підрозділів безпеки дорожнього руху сил охорони правопорядку. Надано пропозиції з розроблення єдиної державної системи попередження, реагування та припинення кризових ситуацій. Обґрунтована необхідність розроблення міжвідомчих нормативно-правових актів із організації взаємодії органів і підрозділів безпеки дорожнього руху сил охорони правопорядку.

Ключові слова: кризові ситуації, сили охорони правопорядку, органи та підрозділи безпеки дорожнього руху, нормативно-правове забезпечення.

Доказана актуальність дослідження по совершенствованию нормативно-правового обеспечения органов и подразделений безопасности дорожного движения сил охраны правопорядка. Поданы предложения по разработке единой государственной системы предупреждения, реагирования и прекращения кризисных ситуаций. Обоснована необходимость разработки межведомственных нормативно-правовых актов по организации взаимодействия органов и подразделений безопасности дорожного движения сил охраны правопорядка.

Ключевые слова: кризисные ситуации, силы охраны правопорядка, органы и подразделения безопасности дорожного движения, нормативно-правовое обеспечение.

The relevance of the research on the improvement of the legal and regulatory provision of units of road safety of the law enforcement forces has been proved. The state of development of this problem is considered.

The purpose of the article is to analyze the current state of the normative and legal provision of units of road safety of the forces of law enforcement in responding to crisis situations and providing appropriate practical recommendations for its improvement.

It was determined that the decision of the Cabinet of Ministers of Ukraine regarding the development of a unified state system of prevention, response, and termination of terrorist acts and minimization of their consequences is important in the normative-legal provision of law enforcement forces in response to crisis situations. However, this system does not have a meaningful description of crisis situations regarding the probable threats to society and the state. In addition, such a single state system should take into account not only the threat of terrorist acts, but also crisis situations of different nature of occurrence. It is necessary to add to each level of threats the main provisions on the organization of interaction, as a whole, between the law enforcement authorities and their units of road safety.

It is established that today's socio-political aggravation in the regions of the state and the state of fulfillment of military and combat tasks prove the necessity of developing a concept of public order protection and ensuring public safety by law enforcement forces in various conditions of the situation.

It is proved that the improvement of interagency interaction is ensured through the development of compatible theoretical and practical exercises. However, there is currently no legal basis for conducting ongoing exercises based on training units and institutions of law enforcement forces. Therefore, it is advisable to develop an interagency order for comprehensive tactical exercises.

The directions of further exploration are indicated. They will be aimed at studying the issues of the organization of interaction between units of road safety forces of law enforcement in crisis situations.

Key words: crisis situations, forces of law enforcement, units of road safety, regulatory and legal framework.

В умовах анексії Криму та збройного конфлікту у деяких районах Донецької та Луганської областей важливого значення набувають питання законодавчого забезпечення зміцнення інститутів виконавчої влади, нормативно-правового забезпечення реальної та ефективної роботи сил охорони правопорядку із захисту територіальної цілісності України, конституційних прав і свобод громадян.

Третій рік у державі проводиться Антитерористична операція, яка щоденно потребує великих людських і матеріальних витрат: близько 100 тисяч військовослужбовців Збройних сил, Національної гвардії, працівників Служби безпеки, Державної прикордонної служби, Національної поліції, Міністерства з надзвичайних ситуацій виконують службово-бойові завдання з охорони та опору незаконним збройним формуванням на 460 км «лінії зіткнення».

Відновлення виробничих потужностей, створення військових запасів, зміцнення кадрового апарату військових комісаріатів, збройних сил, підрозділів сил охорони правопорядку тощо потребують великих матеріальних витрат від державного бюджету України.

Необхідно також зважати на втрати від недоотриманих податків і зборів з тимчасово невідконтрольних територій: Автономної республіки Крим і деяких регіонів Донецької та Луганської областей.

Транспортування особового складу, техніки, матеріальних запасів із різних регіонів держави на Схід поставило нове завдання для органів і підрозділів безпеки дорожнього руху сил охорони правопорядку. Не менш проблематичними є питання перевезень поблизу та в зоні проведення антитерористичної операції у деяких районах Донецької та Луганської областей.

Додамо, що практика виникнення кризових ситуацій різноманітного походження за часи незалежності України теж ставила надзвичайні завдання органам і підрозділам безпеки дорожнього руху сил охорони правопорядку. У цьому аспекті першочерговими були завдання з евакуації цивільного населення із зон виникнення кризових ситуацій техногенного й екологічного походження.

За таких умов питання нормативно-правового забезпечення військових формувань і правоохоронних органів спеціального призначення набувають великого значення. Серед них особливе місце належить органам і підрозділам безпеки дорожнього руху у реагуванні на кризові ситуації.

У наукових працях останніх років питання нормативно-правових засад регулювання службово-бойової діяльності сил охорони правопорядку під час реагування на кризові ситуації досліджували такі вчені: О.М. Бандурко, О.В. Берест, О.В. Гуляк, О.Ф. Долженков, Ю.В. Дубко, А.В. Жбанчик, О.Г. Комісаров, О.Ю. Конєв, М.В. Корнієнко, О.В. Кривенко, В.В. Крутов, С.О. Кузніченко, В.А. Лаптії, В.А. Ліпкан, І.І. Мусієнко, О.В. Плетньов, М.Б. Сааян, М.П. Стрельбицький, В.А. Сягровець, О.О. Труш, Х.П. Ярмакі, С.А. Яровий та інші.

Науковцями зроблений вагомий внесок у дослідження проблем службово-бойової діяльності сил охорони правопорядку за умов кризових ситуацій, проте, у їхніх працях проаналізовані лише окремі питання реагування на кризові ситуації та майже не висвітлена службово-бойова діяльність органів і підрозділів безпеки дорожнього руху сил охорони правопорядку.

Отже, комплексного дослідження нормативно-правового забезпечення органів і підрозділів безпеки дорожнього руху сил охорони правопорядку у реагуванні на кризові ситуації, а саме, виявлення проблем сучасного стану, не проводилось, що й зумовило обрання такої теми та її актуальність.

Метою статті є аналіз сучасного стану нормативно-правового забезпечення органів і підрозділів безпеки дорожнього руху сил охорони правопорядку в реагуванні на кризові ситуації та надання відповідних практичних рекомендацій щодо його покращення.

У межах проблеми зміцнення апарату виконавчої влади, підвищення ефективності роботи військових формувань і правоохоронних органів, виникає конфлікт інтересів громадянина та суспільства, тобто держави. Протягом останніх трьох років на території України виникали надзвичайні ситуації соціального, техногенного та воєнного характеру. «Революція гідності», захоплення будинків державних органів управління, правоохоронних органів, збройний конфлікт усередині держави, техногенні аварії на військових об'єктах у м. Балаклея Харківської області тощо змушують виконавчу владу ініціювати законодавчі ініціативи для зміцнення її гілок з одночасним обмеженням прав і свобод громадян.

Тому 25 грудня 2014 р. у Законі України «Про внесення змін до Закону України «Про Раду національної безпеки і оборони України» щодо вдосконалення координації і контролю у сфері національної безпеки і оборони» запроваджено новий термін – «кризова ситуація», а саме: «<...> кризовою ситуацією вважається крайнє загострення протиріч, гостра дестабілізація становища в будь-якій сфері діяльності, регіоні, країні» [1].

Цей термін вживається також в основних концептуальних і стратегічних нормативно-правових актах, а саме: у Стратегії національної безпеки України [2], у Воєнній доктрині України [3], в Концепції розвитку сектору безпеки і оборони України [4] та у Стратегічному оборонному бюлетені України [5]. Згадані документи ухвалені рішеннями Ради національної безпеки й оборони України, введені в дію указами Президента України та визначають головні напрями діяльності військових формувань і правоохоронних органів спеціального призначення щодо реагування на кризові ситуації.

Зважаючи на перебіг подій під час проведення антитерористичної операції у деяких районах Донецької та Луганської областей, не менш важливим у нормативно-правову забезпеченні сил охорони правопорядку з реагування на кризові ситуації є рішення щодо розроблення єдиної державної системи попередження, реагування та припинення терористичних актів і мінімізації їхніх наслідків [6], ухвалене на засіданні Ради національної безпеки та оборони України 18 лютого 2015 р. Фактично ця система передбачає три рівні загрози:

- 1) синій колір – підвищений;
- 2) помаранчевий колір – високий;
- 3) червоний колір – критичний.

На засіданні були поставлені завдання відповідним профільним міністерствам і службам щодо розроблення критеріїв ідентифікації рівнів загроз, системи оцінювання заходів, які будуть автоматично застосовуватися всіма суб'єктами виконавчої влади, системи територіальної оборони та цивільного захисту.

За рік на доповнення рішення Ради національної безпеки та оборони України [7] 18 лютого 2016 р. Постановою Кабінету Міністрів України № 92 затверджено «Положення про єдину державну систему запобігання, реагування і припинення терористичних актів та мінімізації їх наслідків». Залежно від наявної інформації про загрозу вчинення або вчинення терористичного акту п. 7 Постанови встановлюються вже 4 рівні терористичних загроз [7]:

- «сірий (можлива загроза)» – за наявності факторів (умов), що сприяють вчиненню терористичного акту;
- «синій (потенційна загроза)» – за наявності інформації, що потребує підтвердження, про підготовку до вчинення терористичного акту;
- «жовтий (імовірна загроза)» – за наявності достовірної (підтвердженої) інформації про підготовку до вчинення терористичного акту;
- «червоний (реальна загроза)» – у разі вчинення терористичного акту.

Завданнями єдиної державної системи є:

- 1) запобігання терористичній діяльності, також забезпечення своєчасності виявлення та усунення причин і умов, що сприяють вчиненню терористичних актів;

2) інформування населення про рівні загроз вчинення або вчинення терористичного акту;

3) гарантування безпеки об'єктів можливих терористичних посягань, до яких належать: об'єкти, щодо яких здійснюється державна охорона; важливі державні об'єкти; об'єкти підвищеної небезпеки; об'єкти єдиної транспортної системи України; особливо важливі об'єкти електроенергетики; закордонні дипломатичні установи, консульські та інші представництва іноземних держав на території України; установи кримінально-виконавчої системи; місця масового перебування людей.

Однак, єдина державна система запобігання, реагування і припинення терористичних актів і мінімізації їхніх наслідків не має змістовного опису кризових ситуацій щодо ймовірних загроз суспільству та державі. Також додамо, що подібна єдина державна система повинна брати до уваги не тільки загрози вчинення терористичних актів, а й кризові ситуації різної природи виникнення. Відповідно до зазначених чотирьох рівнів загроз, органи та підрозділи безпеки дорожнього руху виконують службово-бойові завдання. Тому для вдосконалення реагування на кризові ситуації необхідно визначити ролі та місця кожного органу і підрозділу за кожним рівнем загроз.

До органів і підрозділів безпеки дорожнього руху сил охорони правопорядку належать: патрульна поліція України, військова інспекція безпеки дорожнього руху Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, служба безпеки дорожнього руху Державної прикордонної служби України та служба безпеки дорожнього руху Національної гвардії України. За статистикою виникнення кризових ситуацій в Україні, організація міжвідомчої взаємодії вищезгаданих органів і підрозділів безпеки дорожнього руху є малоефективною через відсутність відповідного правового забезпечення. Тому, на наш погляд, до єдиної державної системи запобігання, реагування і припинення кризових ситуацій, що пропонується, доречно додати основні положення з організації взаємодії за чотирма рівнями загроз як в цілому між силами охорони правопорядку, так і між їхніми органами та підрозділами безпеки дорожнього руху.

Одним з головних шляхів удосконалення нормативно-правового забезпечення органів та підрозділів дорожнього руху сил охорони правопорядку в умовах кризових ситуацій є розроблення нових і вдосконалення чинних міжвідомчих нормативно-правових актів щодо організації взаємодії за різними сценаріями діяльності. З цією метою доцільним є застосування сценарного підходу, щоб розробити найбільш вірогідні сценарії розвитку ситуацій за надзвичайних обставин і визначити основні заходи з організації взаємодії та виконання спільних дій. Проаналізувавши сучасний стан міжвідомчої взаємодії сил охорони правопорядку та їхніх органів і підрозділів безпеки дорожнього руху, мона дійти висновку, що наразі відсутні формалізовані зразки документів взаємодії, прийнятні для всіх сил охорони правопорядку.

Такі нормативно-правові акти мають відпрацюватися:

- на етапі організації взаємодії (плани взаємодії, планові таблиці взаємодії);
- на етапі її підтримання (документи з узгодження й уточнення взаємодії).

Зазначені акти взаємодії повинні реалізовуватись у районах зосередження сил охорони правопорядку безпосередньо перед їхнім розгортанням і початком виконання службово-бойових завдань у призначеному районі.

Сьогоднішнє суспільно-політичне загострення в регіонах держави та стан виконання службово-бойових завдань доводять необхідність розроблення концепції охорони громадського (публічного) порядку та забезпечення громадської (публічної) безпеки силами охорони правопорядку за будь-якої ситуації. У концепції доречно визначити засади, принципи, завдання, організаційні форми, форми та спосо-

би застосування, напрямки і методи взаємодії сил охорони правопорядку та їхніх органів і підрозділів безпеки дорожнього руху на всіх рівнях управління, з метою охорони громадського (публічного) порядку та гарантування громадської (публічної) безпеки за будь-якої обставини.

Удосконалення міжвідомчої взаємодії забезпечується шляхом відпрацювання сумісних теоретичних і практичних навчань. Однак, наразі відсутня нормативно-правова база для постійного проведення регулярних навчань на базі навчальних частин і закладів сил охорони правопорядку. Тому доцільно розробити міжвідомчий наказ для проведення комплексних тактико-спеціальних навчань, в якому визначити такі загальноприйнятні елементи: підготовка адміністрації, посередницького апарату й інших груп; підготовка району та навчальної матеріально-технічної бази навчань; планування навчань; підготовка сил (органів управління), що залучаються до навчання; розіграш дій сил; закінчення розіграшу дій і повернення у пункти постійної дислокації.

Зважаючи на все вищезазначене, можна дійти таких висновків:

1. За умов анексії Криму, збройного конфлікту в Донецькій і Луганській областях та інших кризових ситуацій різної природи виникнення великого значення набувають питання законодавчого забезпечення зміцнення інститутів виконавчої влади, нормативно-правового забезпечення реальної та ефективної роботи сил охорони правопорядку з захисту територіальної цілісності України, конституційних прав і свобод громадян. За таких обставин питання нормативно-правового забезпечення військових формувань і правоохоронних органів спеціального призначення та їхніх органів та підрозділів безпеки дорожнього руху набувають особливого значення.

2. Практика кризових ситуацій різної природи виникнення спонукала виконавчу владу запровадити законодавчі ініціативи для зміцнення гілок виконавчої влади, іноді з обмеженням прав і свобод громадян. Тому введений новий термін «кризова ситуація», який також вживається в головних концептуальних і стратегічних нормативно-правових актах, що визначають ключові напрями діяльності військових формувань і правоохоронних органів спеціального призначення щодо реагування на кризові ситуації.

3. Важливим у нормативно-правову забезпеченні сил охорони правопорядку з реагування на кризові ситуації є рішення щодо розроблення єдиної державної системи попередження, реагування та припинення терористичних актів і мінімізації їх наслідків. Однак ця система не має змістовного опису кризових ситуацій щодо ймовірних загроз суспільству і державі. До того ж, така єдина державна система повинна зважати не тільки на загрози вчинення терористичних актів, а і на кризові ситуації різної природи виникнення. Необхідно визначити правила взаємодії сил охорони правопорядку та їхніх органів і підрозділів безпеки дорожнього руху під час будь-яких ситуацій за різними рівнями загроз.

4. Сучасне суспільно-політичне загострення в регіонах держави та стан виконання службово-бойових завдань доводять необхідність розроблення концепції охорони громадського (публічного) порядку і забезпечення громадської (публічної) безпеки силами охорони правопорядку за будь-яких обставин.

5. Удосконалення міжвідомчої взаємодії забезпечується шляхом здійснення спільних теоретичних і практичних навчань. Однак, наразі відсутня нормативно-правова база для постійного проведення регулярних навчань на базі навчальних частин і закладів сил охорони правопорядку. Тому доцільно розробити міжвідомчий наказ для проведення комплексних тактико-спеціальних навчань.

6. Подальші розвідки будуть спрямовані на дослідження питань організації взаємодії органів і підрозділів безпеки дорожнього руху сил охорони правопорядку в умовах кризових ситуацій.

ЛІТЕРАТУРА

1. Про внесення змін до Закону України «Про Раду національної безпеки і оборони України» щодо вдосконалення координації і контролю у сфері національної безпеки і оборони : Закон України від 25 грудня 2014 р. № 43–VIII: за станом на 26 листопада 2016 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/43–19/paran20?nreg=43–19&find=1&text>.
2. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 6 травня 2015 р. «Про Стратегію національної безпеки України» : Указ Президента України від 26 травня 2015 р. № 287/2015 [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/287/2015>.
3. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 2 вересня 2015 р. «Про нову редакцію Воєнної доктрини України» : Указ Президента України від 24 вересня 2015 р. № 555/2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/555/2015>.
4. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 4 березня 2016 р. «Про Концепцію розвитку сектору безпеки і оборони України» : Указ Президента України від 14 березня 2016 р. № 92/2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/92/2016>.
5. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 20 травня 2016 р. «Про Стратегічний оборонний бюлетень України» : введене в дію Указом Президента України від 6 червня 2016 р. № 240/2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/240/2016>.
6. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 18 лютого 2015 р. «Про додаткові заходи щодо зміцнення національної безпеки України» : введене в дію указом Президента України від 12 лютого 2015 р. № 139/2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.president.gov.ua/ru/documents/19048.html>.
7. Положення про єдину державну систему запобігання, реагування і припинення терористичних актів та мінімізації їх наслідків : Постанова Кабінету Міністрів України від 18 лютого 2016 р. № 92 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/92–2016–п>.

УДК 339.524

ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ЗАСОБІВ КОМУНІКАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ ТА СУСПІЛЬСТВА ЯК ДІЄВИЙ МЕХАНІЗМ ІНФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯН

USING OF MODERN MEANS OF COMMUNICATION BETWEEN SFS OF UKRAINE AND SOCIETY AS AN EFFECTIVE MECHANISM FOR INFORMING CITIZENS

Романюк У.В.,
молодший науковий співробітник відділу дослідження
проблем адміністрування митних платежів
*Науково-дослідний центр митної справи
Науково-дослідного інституту фіскальної політики
Університету державної фіскальної служби України*

Коновалов Ю.О.,
науковий співробітник відділу дослідження
проблем адміністрування митних платежів
*Науково-дослідний центр митної справи
Науково-дослідного інституту фіскальної політики
Університету державної фіскальної служби України*

Досліджено стан і перспективи використання інформаційно-комунікаційних технологій у діяльності органів державної влади як важливої передумови формування відкритого та прозорого діалогу інститутів влади під час взаємодії з громадськістю, а також дієвий механізм інформування про їхню діяльність. На прикладі Державної фіскальної служби України охарактеризовано ефективність використання органами публічної влади інноваційних методів комунікативної діяльності під час побудови взаємовідносин держави та суспільства, підвищення ефективності функціонування органів публічної влади, підтримки їх єдності. Розглянуто способи використання органами Державної фіскальної служби України соціальних мереж як дієвого механізму взаємодії з громадянами, висвітлення їх діяльності.

Ключові слова: інформування громадян, соціальні мережі, митниця, звернення, запит.

Исследовано состояние и перспективы использования информационно-коммуникационных технологий в деятельности органов государственной власти как важной предпосылки формирования открытого и прозрачного диалога институтов власти при их взаимодействии с общественностью, а также действенный механизм информирования об их деятельности. На примере Государственной фискальной службы Украины охарактеризованы эффективность использования органами публичной власти инновационных методов коммуникативной деятельности при построении взаимоотношений государства и общества, повышение эффективности функционирования органов публичной власти, поддержки их единства. Рассмотрены способы использования органами Государственной фискальной службы Украины социальных сетей в качестве эффективного механизма взаимодействия с гражданами, освещения их деятельности.

Ключевые слова: информирование граждан, социальные сети, таможня, обращение, запрос.

The state and prospects of the use of information and communication technologies in the activities of public authorities as an important prerequisite for the formation of an open and transparent dialogue of institutions of power in their interaction with the public, as well as an effective mechanism for informing about their activities are investigated. On the example of the SFS of Ukraine, the effectiveness of using innovative methods of communicative activity by the public authorities in the construction of relations between the state and society, increasing the effectiveness of the functioning of public authorities, and supporting their unity are characterized. The ways of using social networks as an effective mechanism of interaction with citizens, coverage of their activities are shown.

Key words: informing citizens, social networks, customs, appeal, request.